

The Holy See

DRUGO APOSTOLSKO PUTOVANJE

PAPE IVANA PAVLA II. U HRVATSKU

2. – 4. listopada 1998. **SUSRET S ČLANOVIMA**

HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE *Poruka Svetoga Oca Ivana Pavla II. hrvatskim biskupima*

na susretu u splitskome Nadbiskupskom dvoru Split, 4. listopada 1998. “Časna braćo u biskupstvu! 1. Radostan sam što vas mogu susresti nakon jučerašnjega proglašenja blaženim Alojzija Stepinca, revnoga i odvažnoga Pastira u ovoj zemlji. Srdačno pozdravljam svakoga pojedinog od vas i zahvaljujem vam na neustrašivom svjedočanstvu što ste ga ustrajno pružali pred cijelom Crkvom i pred svijetom, posebno u godinama nedavne tragedije koja je pogodila ove krajeve. Preko vas želim srdačno i s ljubavlju pozdraviti svećenike i đakone, koji s vama zajedno dijele svakodnevni apostolski napor. S istim osjećajima želim očitovati koliko cijenim evanđeosko svjedočenje što ga danomice pružaju redovnici i redovnice i oni koji su svoj život posvetili služenju Bogu i braći. Odvažno nastavite svoju službu u korist ovoga dijela naroda Božjega kojemu ste, u zajedništvu s Petrovim nasljednikom, postavljeni za svećenike, pastire i učitelje. Potičem vas da i dalje slijedite primjere onih koji su, po uzoru na Dobroga Pastira, kao i blaženi Alojzije Stepinac, položili svoje živote za Kristovo stado i koji su radili na izgradnji crkvenoga jedinstva. 2. Naš Otkupitelj jasno želi zajedništvo svih vjernika i ono je bitni čimbenik svakoga apostolskog djelovanja i temelj svake evangelizacije. Bog vam udijelio da ‘međusobno budete složni po Kristu Isusu i da ga jednodušno, iz jednoga grla’ (Rim 15,5–6) veličate, izgrađujući njegovo kraljevstvo među svojim narodom. Potrebno je da Crkva u Hrvatskoj učvrsti zajedništvo svih svojih različitih snaga kako bi postigla ciljeve koji su pred njom u današnjemu ozračju slobode i demokracije. Sa svoje strane potičem pothvate koji nastoje promicati iskrenu suradnju među različitim crkvenim sastavnicama te sve potičem na jaču duhovnu otvorenost prema zajedništvu i posluhu pastirima. Takav će stav biti na korist cijeloj kršćanskoj zajednici. Sposobnost će zajedničkoga uzajamnog djelovanja, uz poštovanje zakonitih zahtjeva svih, neizbježno uroditi obilnim plodovima vjere, nade i ljubavi, te će istodobno pred svima biti veliko svjedočanstvo jedinstva u Kristu. Časna braćo u biskupstvu, ‘Crkva je sastavljena od naroda ujedinjena sa svojim biskupom i od stada koje ostaje vjerno svojemu pastiru’ (sv. Ciprijan, *Epist. 66, 8: CSEL 3, 2, 733*). Želim vas zbog toga ohrabriti u vašemu svakodnevnom zalaganju za učvršćenje crkvenoga zajedništva na svim razinama, trudeći se da kler i vjernici budu ustrajni u apostolskom nauku, u bratskom zajedništvu, u lomljenju kruha i u molitvi (usp. Dj 2,42). Ostanite uvijek međusobno ujedinjeni, u zajedništvu s rimskim Biskupom i

ostalim članovima Biskupskoga zbora, posebno s onima iz Bosne i Hercegovine.³ Obnovljeno propovijedanje Kristova Evanđelja u svim društvenim sredinama, glavni je zadatak što u ovome povijesnom trenutku stoji pred vašim Crkvama. To djelo zahtijeva pokretanje svih živih snaga Crkve: biskupâ, svećenikâ, redovnikâ i redovnicâ te vjernikâ svjetovnjakâ. U vašoj se domovini, jednako kao i u drugim dijelovima Istočne Europe, tijekom posljednjih desetljeća mogla iskusiti tragedija koju je izazvao materijalistički ateizam. Danas je, u novome demokratskom ozračju, potrebno snažno potaknuti novu evangelizaciju kako čovjek, obitelj i društvo ne bi bili zavedeni te pali u zamku konzumizma i hedonizma. Valja svjedočiti i propovijedati vrijednosti koje životu daju radosni i pravi smisao, zasićujući ljudsko srce i ispunjavajući ga nadom s obzorâ baštine što ju je Bog pripremio svojoj djeci. Zato Crkva u Hrvatskoj treba ponovno otkriti svoje vjerske i kulturne korijene kako bi mirno i s pouzdanjem prekoračila preko praga novoga tisućljeća, koje je već na vratima. U današnjemu će ozračju dodatni poticaj novoj evangelizaciji pružiti također ekumenski dijalog s drugim kršćanskim Crkvama i zajednicama. U skladu s naukom Drugoga vatikanskog sabora, nemojte posustati u svojskom promicanju toga dijaloga u nadi da će doći dan kada će se pred svijetom moći zajednički svjedočiti za Krista. Istodobno posvećujte pozornost međuvjerskom dijalogu koji teži za uklanjanjem nepotrebnih nerazumijevanja i olakšava međusobno poštovanje i suradnju u služenju čovjeku. Sve mora biti praćeno stalnom molitvom te djelatnim i svjesnim sudjelovanjem u sakramentalnom životu Crkve, posebno u Euharistiji, na osobnoj, obiteljskoj i zajedničkoj razini. Hrvatskoj su u ovo doba velikih promjena i preobrazbi potrebni muževi i žene žive vjere, koji znaju svjedočiti Božju ljubav prema čovjeku i koji su spremni staviti svoje snage u službu Evanđelja. Vašoj su naciji potrebni apostoli koji će poći među svijet noseći Radosnu vijest. Potrebne su joj duše koje mole, koje ne prestaju pjevati hvale Presvetomu Trojstvu te uzdizati prošnje 'Bogu, našem Spasitelju, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine' (usp. 1 Tim 2,4). Vašoj su naciji također potrebni vjernici svjetovnjaci, koji će zauzeto svjedočiti za Evanđelje na području kulture i politike. Na njima je, naime, zadatak da te sredine prožmu Kristovim Duhom na korist svega društva.⁴ Da bi se ispravno odgovorilo na te zahtjeve, potrebno je posebnu pozornost posvetiti odgoju svećenikâ, redovnikâ i redovnicâ te svih onih koji rade u vinogradu Gospodnjemu. Potrebno je također promicati dušobrižništvo zvanjâ. Od svećenika se očekuje da budu istinski, dosljedni i radosni svjedoci Krista i njegova Evanđelja, u skladu s obvezama preuzetima u trenutku ređenja. Apostolska se revnost i dušobrižnička djelatnost moraju hraniti i podupirati molitvom i sabranošću na način da svatko prije svega živi ono što propovijeda riječju i danomice slavi u svetim Otajstvima i u Časoslovu. Darivanje će samoga sebe preko celibata u tome okviru za svakoga svećenika biti svjedočanstvo posvemašnjega prianjanja uz naum Oca nebeskoga, naum prihvaćen s djelotvornom ljubavlju i u stalnome zajedništvu s Kristom, Dobrim Pastirom. Duhovnost valja obogaćivati raznovrsnim pobožnostima ili bogoljubnim vježbama, kao što su redovita ispovijed, razmatranje, euharistijsko klanjanje, pobožnost križnoga puta, molitva svete krunice. Biskupova je zadaća isto tako pružati potporu redovnicima i redovnicama u njihovu posvemašnjem predanju Gospodinu, potičući ih da velikodušno žive karizmu zajednice kojoj pripadaju i da uvijek rade u zajedništvu s mjesnom i općom Crkvom.⁵ Potrebno je naći prikladne načine pružanja pomoći ljudima našega doba da razumiju i prihvate veliki Božji naum s čovjekom. Suvremenom je čovjeku, naime, potrebno upoznati i usvojiti vlastito

dostojanstvo koje mu je sasvim besplatno udijelio Bog, koji ga je stvorio na svoju sliku i priliku (usp. Post 1,26–27) i otkupio Kristovom krvlju (usp. Otk 5,9). Neka u vašemu dušobrižničkom radu obitelj, 'kućna Crkva', ima posebno mjesto jer 'budućnost svijeta i Crkve ide kroz obitelj' (*Familiaris consortio*, 75). Ona će biti kadra odgovoriti na izazove i zamke suvremenoga svijeta u mjeri u kojoj se bude znala otvoriti Bogu, živeći i ostvarujući 'otajstvo jedinstva i plodne ljubavi, koja ujedinjuje Krista i Crkvu' (*Lumen gentium*, 11). Obitelj će u kojoj su 'roditelji za svoju djecu prvi navjestitelji vjere riječju i primjerom' (*isto*) znati valjano odgovoriti na poslanje u suvremenom svijetu, postajući mjesto vjere i ljubavi, po primjeru svete nazaretske Obitelji. Našim su suvremenicima potrebne jasne spoznaje o naravi i pozivu obitelji. Ne prestajte zbog toga izlagati kršćansko poimanje ženidbe i obitelji. Nastojte u svjetlu riječi Božje produbljivati zadatke obitelji u današnjim prilikama. Vama biskupima i vašim svećenicima neka bude na srcu da, pomognuti iskusnim i za to na odgovarajući način pripremljenim osobama, promičete sustavni i pouzdani pastoral obitelji u kojemu će odgovarajuće mjesto imati obrana života prema nauku crkvenoga Učiteljstva (usp. *Familiaris consortio*, 36). Budite pritom pozorni da pastoralni djelatnici budu prikladno poučeni kako bi bili sposobni spremno odgovarati na očekivanjâ zaručnikâ i supružnikâ. Budite uz obitelji koje se nalaze u teškoćama, koje su ugrožene u svojoj naravi zajednice ljubavi, života i vjere, koje su mučene teškoćama društvene i gospodarske naravi, ili pak uz one koje su pogođene patnjom. Ne zaboravljajte ni dušobrižništvo novih naraštaja. Njima pripada budućnost. Dobro će odgojena mladež biti kadra osnovati dobre obitelji, a te će obitelji biti sposobne dobro odgajati svoju djecu. Dušobrižništvo obitelji, s posebnom pozornošću na djecu i mladež, predstavlja se dakle, kao program izgradnje budućnosti Crkve i građanskoga društva. Promaknuće dostojanstva osobe i obitelji te promaknuće prava na život, koje je danas posebno ugroženo, zajedno s obranom najslabijih društvenih slojeva, moraju imati posebno mjesto u cjelokupnoj vašoj apostolskoj skrbi kako bi 'dali dušu' suvremenoj Hrvatskoj. Pred naletom 'kulture smrti', koja se očituje posebno preko pobačaja i sve veće naklonosti prema eutanaziji, valja predlagati 'kulturu života'. Potrebni su u tom smislu dušobrižnički pothvati koji nastoje pomoći muževima i ženama našega doba da otkriju duboki smisao života, ne samo života mlade i zdrave osobe nego i one obilježene bolešću. Riječ Božja na sve to pruža pravi i konačni odgovor. Obrana je života sastavni dio poslanja Crkve. Naime, 'Bog, neizmjereno savršen i blažen u sebi samom, u naumu čiste dobrote, slobodno je stvorio čovjeka da ga učini dionikom svojega blaženog života. Zato je Bog uvijek i posvuda bliz čovjeku' (*Katekizam Katoličke Crkve*, 1). Danas je jednako kao i jučer našoj braći i sestrama potrebno upoznati Krista, poslanika Oca, koji je u ljudsko srce stavio klicu novoga i besmrtnoga života, života djece Božje. Dušobrižničko djelovanje na tome području mora svraćati pozornost na ustroj, koji je Bog utisnuo u čovjeka i u svekoliko stvorenje.

6. Časna braćo u biskupstvu, žarko želim da Crkve kojima ste na čelu uvijek vodi Duh Sveti i da djeluju u skladu s njegovim poticajima. Zajedno s vama zazivam zaštitu Presvete Bogorodice, Kraljice Hrvata, te zagovor svih svetih i blaženih iz ovih krajeva. Ove svoje misli pratim posebnim apostolskim blagoslovom, koji odsrca udjeljujem svakomu od vas, kleru, redovnicima, redovnicama i svim vjernicima vaših biskupija. "U Splitu, 4. listopada ljeta 1998. XX. moje papinske službe **Papa Ivan Pavao II.**

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana